

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj) a soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: J. T., proti žalované: Česká advokátní komora, Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, čj. 10.01-000291/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2024, čj. 11 A 82/2024 - 36,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se správní žalobou [doručenou NSS, který ji postoupil Městskému soudu v Praze (*městský soud*)] domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým nebylo vyhověno její žádosti o určení advokáta k podání ústavní stížnosti proti dalším rozhodnutím soudů. Městský soud usnesením ze dne 9. 9. 2024 žalobkyni vyzval k odstranění vad podání a následně k úhradě soudního poplatku, neboť žalobkyně nesplnila předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Z toho důvodu v záhlaví označeným usnesením zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce soudem. Nadto konstatoval, že podaná žaloba trpí vadami, které neumožňují její věcné projednání soudem, a proto ji odmítl.

[2] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (*stěžovatelka*) kasační stížnost. V té předně namítá, že jí byla „*odňata možnost jednat před soudem, předkládat návrhy, navrhopat důkazy, přičemž nebyla právně zastoupena.*“ Brojí proti „*veškerým špatným rozhodnutím od prvního porušení práva na spravedlivý proces*“ vydáním rozsudku Okresním soudem v Sokolově v roce 2012. Dále tvrdí, že žalovaná svým postupem škodí stěžovatelce v domáhání se práv u soudů. Nadto poznamenala, že v důsledku soudních procesů došlo k poškození celé rodiny. Kasačnímu soudu proto navrhuje, aby rozhodl o zmatečnosti napadeného usnesení a dalších soudních rozhodnutí.

[3] NSS se při posouzení kasační stížnosti stěžovatelky zabýval otázkou její přípustnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody,

než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. lze kasační stížnost podat pouze:

- z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.],
- z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.],
- z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c)],
- z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.],
- a konečně též z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[4] NSS podotýká, že v případě stěžovatelky představuje jediný v úvahu připadající důvod pro podání kasační stížnosti tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Tento závěr vyplývá z ustálené judikatury NSS (srov. např. rozsudky ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, či ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004 - 49). Ani takový důvod však stěžovatelka ve své kasační stížnosti neuvádí.

[5] Stěžovatelka totiž podala kasační stížnost takřka totožného obsahu, jaký měla kasační stížnost v další její věci, již rozhodnuté NSS (viz usnesení ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 As 242/2024 - 15, kterým NSS kasační stížnost stěžovatelky odmítl pro její opožděnost). Drtivá většina textu kasační stížnosti je pouze zkopírována z předchozí kasační stížnosti stěžovatelky mířící proti rozhodnutím krajských soudů v různých věcech, z čehož nicméně vyplývá, že kasační stížnost nemíří proti důvodům, na nichž je konkrétně založeno napadené usnesení. Z její „typizované“ kasační stížnosti lze tedy dovozovat nanejvýš tolik, že nesouhlasí se samotným posouzením předpokladů pro její případné osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[6] NSS proto konstatuje, že kasační stížnost stěžovatelky se opírá pouze o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., což ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. způsobuje její nepřípustnost. Soud přitom neshledal důvody pro postup podle § 106 odst. 3 s. ř. s., tj. k výzvě, aby stěžovatelka kasační stížnost doplnila o další kasační námitky. Podaná kasační stížnost totiž nějaké odůvodnění obsahuje, byť jde o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. K uvedené výzvě proto nebyl dán zákonný důvod (srov. např. usnesení NSS ze dne 11. 2. 2021, č. j. 8 Ads 223/2020 - 37, nebo ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63). Její podstata však zjevně směřuje proti zcela jiným řízením a rozhodnutím, než je usnesení městského soudu označené v záhlaví tohoto rozhodnutí.

[7] Nad rámec výše uvedeného NSS ostatně podotýká, že z podání stěžovatelky nelze ani dovozovat, že by její snahou byla ochrana jejích veřejných subjektivních práv, když jeho obsahem je pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů a osob soudců (viz např. usnesení NSS ze dne 18. 2. 2015, č. j. 1 As 5/2015-36).

[8] Z uvedených důvodů proto NSS kasační stížnost jako **nepřípustnou odmítl** [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

pokračování

[9] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle prvního uvedeného ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2025

Vojtěch Šimíček  
předseda senátu